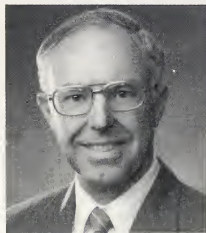

Fra områdepræsidentskabet:

Større kærlighed har ingen

Præsident Spencer J. Condie.

Der findes en vidunderlig demonstration af dybden af Frelserens kærlighed og barmhjertighed i hans forhold til apostelen Peter. Peters storhed blev demonstreret af hans øjeblikkelige svar på Mesterens kald »kom og følg mig«, og både han og Andreas »forlod straks deres garn og fulgte ham« (Mat. 4:19-20).

Nogen tid senere var Peters tro stærk nok til at han kunne gå på vandet hen mod Frelseren, »men da han så, hvordan det stormede, blev han bange, og ... begyndte at synke«. Jesus rakte sin hånd frem for at hjælpe og sagde: »Du lidetrotende, hvorfor tvivlede du?« (Mat. 14:25-31). Frelseren kunne have afløst ham som den øverste apostel, men det gjorde han ikke. Han fortsatte med at undervise Peter og med at arbejde sammen med ham i kærlighed og tålmodighed.

Frelseren spurgte, mens hans samlede sine disciple på kysten ved Kæsarea Filipi: »Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?« Det var Peter, som vidnede fast: »Du er Kristus, den levende Guds Søn« (Mat. 16:13-17).

Frelseren begyndte ved slutningen af sin jordiske mission at vaske apostolens fødder for at vise, at den som leder må

være rede til at tjene ydmygt. Men Peter modsatte sig dette, indtil Frelseren sagde: »Hvis jeg ikke tvætter dig, har du ikke lod og del sammen med mig«. Og da Peter til sidst forstod det princip, som der blev undervist i, svarede han hastigt: »Herre; så ikke mine fødder alene, men også hænderne og hovedet« (Joh. 13:4-9).

Peter havde ledsaget Frelseren i 3 år og havde overværet hans forklarelse, havde set Moses og Elias, og havde hørt Faderens rost (Mat. 17). Alligevel rådede Frelseren ham: »Og når du engang omvender dig, da styrk dine brødre« (Luk. 22:31-32). Han bad derpå Peter, Jakob og Johannes om at våge sammen med sig, da han gik ind i Getsemane have for at be-

de. Ved to lejligheder vendte han tilbage og fandt dem sovende, og bemærkede: »ånden er villig, men kødet er skrøbeligt« (Mat. 26:41). Han kunne have afløst dem, men det gjorde han ikke.

Kort tid derefter kom en mængde med sværd og stave for at arrestere ham, og den temperamentsfulde Peter »greb efter sit sværd, drog det og slog efter ypperstepræstens tjener og huggede øret af ham«. Efter at Frelseren havde lægt tjenerens øre (Luk. 22:51) irttesatte han Peter med disse ord: »Alle, som griber til sværd, skal falde for sværd« (Mat. 26, se Joh. 18). Jesus kunne have afløst ham, men han gjorde det ikke.

Efter at Frelseren var blevet ført bort læser vi, at »Peter

fulgte ham i afstand lige til ypperstepræstens gård« (Mat. 26:58). Og lidt senere fornægtede Peter Frelseren tre gange, således som denne havde forudsagt det. Da han havde galede og Peter huskede Jesu ord, »gik (han) ud, udenfor og græd bitterligt« (Mat. 26:77).

Efter Frelserens korsfæstelse og opstandelse, fortsatte han med at undervise sine disciple. Og på trods af alle Peters personlige svagheder, mangler og menneskelige fejl, så opgav Frelseren aldrig Peter. Tre gange spurgte Frelseren ham: »Elsker du mig?« Og tre gange forsikrede Peter ham om sin kærlighed. Og hver gang befalede Frelseren ham: »Vogt mine lam«, »vær hyrde for mine får« og »vogt mine får« (Joh. 21).

Og Peter vogtede hans får og forkyndte med en sådan magt og myndighed, at tre tusinde mennesker blev døbt på pinsedagen (Ap. G. 2:22-41). Han udførte store mirakler (Ap. G. 3) og udviste så stor tro, at »man ... endogså (bar) de syge ud på gaderne og lagde dem på bærer og senge, for at, når Peter kom gående, i det mindste hans skygge kunne falde på nogen af dem«. (Ap. G. 5:14-15).

Berøringen fra Mesterens hånd gjorde en temperamentsfuld fisker til en ydmyg og kærlig Guds tjener. Må vi hver især, ligesom Peter underkaste vort liv efter Frelserens vilje og således få del i guddommelig natur (2 Peter 1:4-8). Og må vi blive mere tålmodige og barmhjertige, ligesom Frelseren, i vor omgang med vor ægtefælle, vore børn og med dem, som vi arbejder sammen med i Riget.

□

Præsident Spencer J. Condie.

Selvom Peter ikke havde tro nok til at gå på vandet, afløste Jesus ham ikke.

Fra hovedbestyrelsens repræsentanter i Europa:

Med og for hinanden

»At tale med hinanden er bedre end at være tavst overfor hinanden«

Helene Ringger.

Kære søstre.

Ved generalkonferencens oktobermøde 1990 fornyede præsidentskaberne for de fire hjælpeorganisationer deres opfordring til Primaries, Unge Pigers og Hjelpeforeningens organisationer om at arbejde sammen. Det er meget vigtigt, at »deres hjertes er bundet sammen«. Som udtrykt af Paulus i sit brev til filipinerne:

»Kun skal I sammen leve et liv, der er Kristi evangelium værdigt, så jeg, hvad enten jeg kommer og besøger jer eller er fraværende, kan høre om jer, at I står fast i én ånd og med én sjæl strider sammen for troen på evangeliet.« (Filip. 1:27).

Her er nogle tanker fra de tre præsidentskaber om dette emne:

»Vort samarbejde som hjælpeorganisationer styres af de efterfølgende fire karaktertræk.

Enighed: Vi er enige om formålet og grundlaget for vor mission. Vi arbejder sammen og drøfter alle anliggender af fælles interesse for os og for Kirkens kvindelige medlemmer.

Identitet: Hver organisation har ansvar for at sørge for samt fremme sine interesser. Opmærksomheden fokuseres således på organisationens egenart.

Stadighed: Vi vil udarbejde

lektiematerialer og planlægge overgangen (Primary - Unge Piger, Unge Piger - Hjelpeforeningen) for at styrke og opmuntre de små børn, de unge piger og andre søstre i deres forskellige udviklingstrin.

Uvildighed: Vi vil bruge hver eneste hjælpekilde til at støtte hjælpeorganisationerne i henhold til deres behov og ansvarsområde. Vi vil forsøge at være fair, ærlige og uvildige.«

Søster Ardeht Kapp, som er præsidentinde for Unge Pigers organisation slutter af med at sige:

»Vi beder for, at I må fornemme vor budskab, når vi mødes sammen som tre hjælpeorganisationer, og at Ånden må tilflyde jer frit, således at vi alle kan føle og fornemme vor stærke og fælles tro på et fælles mål.«

Tilskyndet hertil af område-

præsidentskabet tog vi hul på dette emne i Kirkenyt i februar 1989. Enighed og samarbejde er ikke noget, som kun skal praktiseres i Kirkens hovedsæde i Salt Lake City, men også i stave, distrikter, ward og grene i Europa. Desværre eksisterer dette samarbejde ikke altid, og det er årsagen til, at vi atter bringer det op. Men på den anden side hører vi også om mange opmuntrende situationer, hvor hjælpeorganisationerne har arbejdet godt sammen, i stedet for at holde afstand til hinanden. Det har en afsmittende virkning ikke blot på hjælpeorganisationerne, men også på Søsterskabet i Kirken, ja og på Kirkens enheder generelt set. Vi vil med glæde dele de erfaringer som andre stave og ward har haft, hvis det kan hjælpe jer med at løse jeres specifikke problemer. Skriv venligst til områdepræsidentskabet i Frankfurt.

Og til jer yngre medlemmer i Primary og Unge Piger. Dette samarbejde og denne enighed vil være et eksempel, som I kan følge.

Generationskloften, aldersforskellen og evt. meningsforskelle kan kun overvindes gen-

nem »en enig fredens ånd« og gennem tolerance og respekt. Paulus forstod allerede for 2000 år siden betydningen af enighed i Kirken. I sine breve til galaterne og efeserne skrev han:

»Bær hverandres byrder; således opfylder I kristi lov.« (Gal. 6:2).

»Så formaner da jeg, den fangne i Herren, jer til at vandre det kald værdigt, hvormed I blev kaldede, med al ydmyghed og sagtomhed, med langmodighed, så I bærer over med hverandre i kærlighed og stræber efter at bevare Åndens enhed i fredens bånd.« (Efes. 4:1-3).

»Nej, sandheden tro skal vi i kærlighed i ét og alt vokse op til Ham, som er hovedet, Kristus selv.

Ham skyldes det, at hele legemet vokser sin vækst, så det opbygges i kærlighed, idet alle de enkelte led hjælper til at knytte og holde det hele sammen, efter den kraft, der er til-målt hver enkelt del.« (Efes. 4:15-16).

Må Vor Himmelske Fader hjælpe og styrke os til at opnå denne enighed. □

Helene Ringger.

Både UP, Primary og Hjelpeforeningen bør arbejde sammen. (Foto: TD-foto).

Det Første Præsidentskab beder for en hurtig afslutning på konflikten i Mellemøsten

Det Første Præsidentskab beder til at golfkrigen må få en hurtig afslutning. (Foto: Ensign).

Det Første Præsidentskab for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har den 17. januar fremsat følgende uttalelse:

- Nu hvor krigen raser i Mellemøsten går vort hjertes tanker til dem, som må bære konflikten byrde samt til alle som lider som følge af denne konflikt.

- Vi tænker ikke blot på dem, som er umiddelbart berørt som medlemmer af de væbnede styrker, men også på deres kære, som lever i frygt og

angst.

- Vi beder til, at denneulykke og lidelse må blive begrænset for mennesker på begge sider. Og det er vort oprigtige håb, at disse fjendtligheder må ende hurtigt og på tilfredsstillende vis. Vi beder lydeliges om, at Herrens fred må hvile i alle menneskers hjerte. □

Præsident

Ezra Taft Benson
Førsterådgiver
Gordon B. Hinckley
Andenrådgiver
Thomas S. Monson.

Kirken må igen virke i Ghana

Ghanas regering har givet tilladelse til, at Kirken genoptager sine aktiviteter i dette vestafrikanske land.

Den 30. november udtrykte Bruce L. Olsen, som leder Kirkens PR-afdeling og afdeling for særlige anliggender, Kirkens taknemmelighed overfor den ghanesiske regering for beslutningen om at tillade en genoptagelse af Kirkens aktiviteter og for atter at godkende Kirken.

Beslutningen blev bekendtgjort ved en regeringsudtalelse over medierne i Accra i Ghana. Bekendtgørelsen udtrykte tilfredshed med, at Kirken belærer sine medlemmer om at ære flaget og fremmer racemæssig lighed.

Bruce Olsen siger, at det for modernens genoptagelse i Ghana vil være nødvendigt at genetablere ledelsen, inspicere, klargøre og rengøre de lukkede kirkebygninger, så de kan være klar til menighederne. Han mente, at det ville være muligt at afholde nadvermøde den 9. december og begynde på den samlede mødeplan den 16. de-

cember.

Bruce Olsen nævnte endvidere, at man skulle fastsætte en tidsplan for genoptagelsen af missioneringen. Førhen var det meste af missioneringen blevet udført af de lokale medlemmer af Kirken.

Missioneringen og Kirkens offentlige møder var blevet forbudt i Ghana den 14. juni 1989, men medlemmerne fik efter denne dato tilladelse til at afholde møder hjemme.

»Vi er taknemmelige for de trofaste medlemmer, som optrådte beundringsværdigt og tålmodigt i de måneder, hvor spørgsmålet om Kirken og dens arbejde i Ghana blev drøftet og løst af repræsentanter for regeringen og for Kirken,« sagde bror Olsen.

Kirkens anliggender blev i denne periode varetaget af dr. Emmanuel Kissi, en ghanesiske læge, der fungerede som midlertidig missionspræsident. Der er ca. 8900 medlemmer af Kirken i Ghana. □
Church News

Da den første kirkebygning blev åbnet i Ghana i 1985. Siden lukkede staten alle kirkebygninger. (Foto: Church Almanac).

Musik søndag aften på Priorvej

Det er mørkt udenfor. Inde i kirken er alle lys tændt. Flyglet spiller dæmpet. Manden på første række rejser sig og går hen til mikrofonen.

- Velkommen til »Musik og en åndelig tanke«.

Han taler roligt og sikkert. Flyglet spiller stadig dæmpet i baggrunden. Det lyder godt. Der sidder over 100 mennesker

i salen og lytter. Tilhørerne er mest unge - teenagere og op til midt i tyverne, men der er også en god portion ældre med grå hår og en enkelt baby.

Der kommer normalt omkring 100, men enkelte gange har der været næsten 200 til stede.

Koret rejser sig og indleder. Stilen er velkendt. Sammen-

kædningen af korsang, korte beskrivelser og oplæg, flere musikalske indlæg og et tankvæk-kende indlæg minder meget om »Musik og det talte ord« med Mormontabernakelkoret fra Salt Lake City.

Koret består af omkring 30 unge, mest missionærer. Det er Den Danske Mission, der har sat projektet i gang. Der var premiere søndag den 12. august 1990, og siden har der i et halvt år været »Musik og en åndelig tanke« hver søndag aften kl. 19.30 på Priorvej på Frederiksberg, bortset fra en enkelt udflyt til Københavns stavs juleudstilling i december.

- Det er dejligt og uforglippede, fortæller Gigi Heckscher. Vi har indbudt flere venner til at komme. De har indvilget, netop fordi de ikke følte nogen forpligtelse.

IDE FRA STOCKHOLM

Missionspræsident Spencer Greer deltog i et seminar for missionspræsidenter i Stockholm, hvor deltagerne om aften

overværede et lignende arrangement i kirken ved templet i Vesterhaninge. Ældste Busseberg blev flyttet fra Frederikshavn til København, og i det første interview blev han bedt om at organisere »Musik og en åndelig tanke«.

Ældste Busseberg studerer musik ved Brigham Young University og er hovedkraften bag arrangementerne.

- Missionen har tre mål med »Musik og en åndelig tanke«, fortæller ældste Busseberg. At skabe en regelmæssig aktivitet, hvor missionærer og medlemmer kan invitere interesserede venner og bekendte, at styrke medlemmerne og at bidrage til at genaktivisere inaktive medlemmer. Det passer fint sammen med den øgede vægt missionen lægger på samarbejde mellem medlemmer og missionærer.

KOM OG VÆR MED

- Vi har fået succes på alle disse områder. Vi prøver at involvere flere lokale medlemmer, og der er fantastisk mange talenter i Københavnsområdet, beretter han. Alle, der gerne vil være med, er velkomne til at kontakte mig.

Næste nummer er Mozart. Flygel og saxofon. Overraskende vælder dybe og bløde toner ud af saxofonen. De harmonerer fint sammen uden at bryde stemningen. En pige først i tyverne går hen til mikrofonen. Hun taler i et par minutter om Kristus.

- Kom som du er, sagde Kristus. Han indbød alle, men det er op til os at svare.

VARIATION

Nu veksler små sanggrupper

Musikafenerne er blevet en stor succes. (Foto: Pang).

Hovedkraften bag musikafiteterne er ældste Busselberg, der her ses dirigere koret. (Foto: Pang).

og instrumentalmusik indtil der rundes af. Repertoiret er kirke-musik og klassisk musik. Det er overvejende amerikanske og engelske musiknumre, hvor flere fremføres på dansk. Det store kor synger normalt en gang om måneden.

- Det er det bedste initiativ i Kirken i mange år, mener Bent Jørgensen. Det fungerer både som god PR for Kirken og er en aktivitet, der kan benyttes i missioneringen.

- Jeg ved, at arrangementerne har styrket flere undersøgere i forløbet mod dåb, siger ældste Busselberg. Vi ønsker, at alle kan komme her, få en god oplevelse og mærke Ånden. Jeg vil gerne opfordre alle medlemmer til at bidrage ved at invitere venner både i og uden for Kirken.

Sidste punkt på programmet præsenteres:

- Vi håber, I har tilbragt en god og behagelig stund sammen med os. »Musik og en åndelig tanke« vender tilbage næste søndag. Samme tid, samme sted. Koret synger »Tak nu, Fader, tak for stunden«. En rolig

og fredelig pause i hverdagen er forbi.

Der går et kort øjeblik, så fylder mange stemmer salen.

En voldsom kontrast til stilheden før. □

Sv. Aage Andersen.

Både danske og udenlandske missionærer synger i missionærkoret. (Foto: Pang).

Hjemkundskabsmøder både i Fredericia og Vejle

Fredericia ward dækker et meget stort geografisk område, og mange søstre bor bl.a. i Vejle. Og da det er dyrt at rejse til Fredericia flere gange i løbet af en uge, begyndte præsidentskabet og hjemkundskabslederen fra begyndelsen af 1990 at køre til Vejle, for at holde møde i en søsters hjem ugen efter hjemkundskabsmødet i kirken i Fredericia, fortæller søster Nunne Dybvang Andersen, som er præsidentinde for hjælpeforeningen i Fredericia.

- Tilstedeværelsen har været stigende, og der er en god ånd tilstede ved disse møder. Og ikke mindst, jeg har nogle meget gode medarbejdere i hjælpeforeningen, siger søster Nunne Andersen.

- Allerede i efteråret 1990 begyndte udarbejdelsen, ligesom i tidligere år, af hjemkundskabsmøderne for det kommende år.

- Programmer for hjemkundskabsmøderne og lektieplånen for søndagslektierne 1991 blev præsenteret og udleveret ved hjælpeforeningens julefrokost i december 1991, slutter søster Andersen.

Grundlaget for klasserne er de fire emner, som hjemkundskabsmøderne skal bygge på: Personlige interesser, Familien og hjemmet, Syning og håndarbejde, Madkunst samt et spørgeskema om interesser, som har været uddelt blandt søstrene. □

Tre nye generalautoriteter kaldes

Det Første Præsidentskab har bekendtgjort kaldelsen af tre nye generalautoriteter.

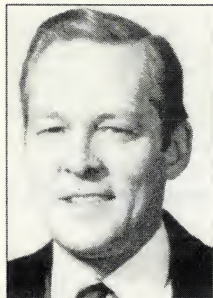
Disse tre nye generalautoriteter vil begynde deres arbejde den 1. januar 1991, en som medlem af De Halvfjerders Første Kvorum og to som medlemmer af De Halvfjerders Andet Kvorum. Det er:

- Earl C. Tingey, 56, fra Bountiful i Utah, som er kaldet til De Halvfjerders Første Kvorum.
- Rulon G. Craven, 66, fra Centerville i Utah, som vil tjene i De Halvfjerders Andet Kvorum.

- W. Mack Lawrence, 64, fra Hollyday i Utah, som ligeledes vil tjene i De Halvfjerders Andet Kvorum.

Earl C. Tingey er tilknyttet som juridisk rådgiver for Kennecott Corporation, som er et af verdens største mineselskaber. Han har tjent som virksomhedsjurist i mere end 25 år, hovedsagelig i New York City, for han for 11 år siden vendte tilbage til Utah, hvor han er født.

Han blev født den 11. juni i 1934 i Bountiful og har taget eksamen fra det juridiske fakultet ved University of Utah og har opnået en masters degree i virksomhedsjura fra New York University. Han har arbejdet 3

Ældste Earl C. Tingey, netop kaldet til De Halvfjerders Første Kvorum. (Foto: CN).

år i USAs hærs juridiske afdeling, hvor han opnåede grad af kaptajn.

Ældste Tingey giftede sig med Johanne Wells fra Ingaldalen i Nevada. De er forældre til 4 børn og har 8 børnebørn.

Ældste Tingey har siden 1988 tjent som rådgiver til missionspræsidenten i Utah Ogden missionen og har tidligere tjent i 4 år som rådgiver i Utah North Missionen med hovedsæde i Salt Lake City. Han var præsident for den østlige mission i Australien (som nu hedder Australien Sydney Missionen) i tidsrummet 1973-76, regionalrepræsentant i 7 år, biskop i Manhattani i New York og rådgiver til præsidenten for de østlige staters mission.

Rulon G. Craven har i de sidste 13 år tjent som sekretær for De Tolv Apostles Kvorum. Forud for dette var han administrativ assistent på Brigham Young Universitet i Provo i Utah samt var i 3 år fra 1974-77 leder for Det Aronske Præstedømme afdeling i Kirken.

Ældste Craven blev født 11. november 1924 i Murray i Utah og har taget eksamen fra Brigham Young University.

Han er gift med Donna Lunt, og de er sammen forældre til 6 børn og 14 børnebørn.

Han har hele sit liv arbejdet for Kirken og har bl.a. været missionspræsident for den nordlige mission på New Zealand (nu New Zealand Auckland missionen) i tidsrummet 1967-70 samt været regionalrepræsentant, medlem af søndagsskolens hovedbestyrelse, biskop og medlem af et stavspræsidentskab i Provo og leder og lærer i Kirkens hjælpeorganisationer.

W. Mack Lawrence er gået på pension i år efter 39 år indenfor US West Communications, som arbejder med telefoner. På tidspunktet for sin pensionering var han vicedirektør for sit firma i Utah og leder

Ældste Rulon G. Craven. (Foto: CN).

Ældste W. Mack Lawrence. (Foto: CN).

herfor.

Han blev født i Salt Lake City den 28. oktober 1926 og har taget eksamen indenfor økonomi fra University of Utah i 1950.

Han er gift med Jacqueline Young, som stammer fra Los Angeles i Californien. De er forældre til to døtre og en søn og har 10 børnebørn.

Ældste Lawrence tjener nu som medlem af højrådet i Salt Lake Mount Olympus stav. Han var tidligere regionalrepræsentant fra 1982 til 1988, rådgiver i stavspræsidentskabet i Salt Lake Mount Olympus stav og biskop for Holleday 16. ward. □

Skandinavisk EV-tempeluge

Begge stave i Danmark hilser det meget velkomne, at det er lykkedes at reservere templet og gæstehjemmet i uge 18 i 1991, 30. april - 4. maj.

Det er virkelig et stort ønske for os, der derved går i opfyldelse, at fylde templet med EV-søstre og brødre. Vore EV-søskende i Norge og Sverige kommer også. Så tilmeld jer snarest til EV-repræsenteren i jeres enhed, som sender listerne markerede med EV til br. Johan Kock i Københavns stav og til br. Aage Jørgensen i Århus stav.

Da vi forventer ca. 120 personer, vil der udover gæstehjemmet blive indkvartering i hytte og privat.

Der afgår bus fra Jylland søndag d. 28. april, som samler op i København d. 29. april.

Næste bus afgår d. 2. maj fra København. Se oplag i ward og grene.

På gensyn til foråret. □

Marete Holst
EV-formand, Københavns stav.

MÅNEDENS SPØRGSMÅL

Tidligere havde vi byggemissionærer i Danmark.

Hvordan begyndte dette program i Kirken?

Se svaret på side 12.

Computerprogram gør slægtsforskningen lettere

Computeren er blevet et populært hjælpemiddel blandt slægtsforskere

Slægtsforskning er paradoksal nok noget af det mest levende, man kan beskæftige sig med. Det giver os glæde, selvtilid og samhørighed med alle dem, som er gået forud for os, og de bliver partnere i vores forskning. De er lige så interesseret i dette, som vi er - det gælder deres fremtid!

Dog er det sådan, at noget af det, der virkelig kan være nedslående, når man beskæftiger sig med slægtshistorie, er at have bundter af små sedler og masser af forskellige skemaer med forskellige notater og oplysninger på, og så ikke være i stand til at finde ud af, hvordan det hele hører sammen. Vi kender det nok alle sammen i store eller mindre grad.

Der findes mange måder, hvorpå man kan holde orden i sine optegnelser, ja, der er endog lavet bøger med lange udrudninger og matematiske

nummersystemer, så man kan se, hvordan en person hører hjemme blandt alle de andre.

DIT EGET SLÆGTS-ARKIV PÅ COMPUTER

Kirken har til hjælp for medlemmerne i slægtsforskningen udviklet et program til computere, som på fantastisk vis holder orden i alle vore oplysninger. *Personal Ancestral File*, på dansk *Personligt slægtsarkiv*, er et program man kan bruge til bl.a. indskrivning af slægtshistoriske data.

Man kan opbevare og behandle sine slægtshistoriske oplysninger. Man kan udskrive anetavler for en vilkårlig person i slægten, familiegripeskemaer, forskellige lister over sine aner og meget andet. Man kan udskrive skemaer, som man kan sende til templet, så ordnansere for de pågældende personer kan blive udført. Ja, der

er mange muligheder, som vil føre for vidt at nævne her.

Et er navn på en forfader blot skrevet ind én gang i systemet, kan han ses på mange forskellige måder i sit forhold til andre medlemmer af slægten.

POPULÆRT BLANDT SLÆGTSFORSKERE

Programmet kan købes på Nordisk Distributions Center og koster kun 350 kr. Programmet er på engelsk, men man kan ved henvendelse på Centret få forskellige hjælpemidler på dansk. For at kunne bruge programmet, må man have adgang til en computer, der IBM-kompatibel. Yderligere oplysninger kan også fås på Nordisk Distributions Center.

Programmet er meget populært her i Danmark, fortæller Kurt Voss fra Nordisk Distributions Center. Vi har i 1990 solgt omkring 100 programmer, men må erkende, at kun ca. 15 af disse var til medlemmer af Kirken. Blandt slægtsforskere i Danmark er programmet, som det kan ses ret populært. Vi ville blot ønske, at det blev lige så populært blandt Kirkens medlemmer. □
Lisbeth V. Andersen.

Engelsklærere søges til Kina

BYUs center for internationale studier søger ægtepar og enkeltpersoner, som opfylder bestemte krav. Bl. andet et års ophold i Kina. Det drejer sig om lærerstillinger i engelsk på flere universiteter i Kina. Og det er som sådan ikke en kirkekaldelse, men et universitetsjob.

De udvalgte personer skal altså ikke sendes ud som missionærer, men som undervisere, der repræsenterer Kirkens uddannelsesinstitutioner på bedste vis.

I 1989 havde BYU 24 lærerstillinger besat i Peking, Xi'an, Nanjing, Qingdao, Dalian og Shenyang. I 1990 var tallet 15.

For 1991 søger man stillingerne besat fra efteråret 91.

Skulle nogen ønske yderligere information, så indsend oplysningerne om dig selv til: China Teaching Committee, David M. Kennedy Center for International Studies; 209 HRCB, BYU, Provo, Utah, USA eller ring 009 1 B01 378-2788 eller 009 1 801 378-4302. □
Church News
9. dec. 1990.

Giver bøger

Et tjenesteprojekt gennemført af de unge i Littleton Colorado stav har tilvejebragt standardværker og andet læsemateriale for Kirkens medlemmer i Zimbabwe Marare missionen.

Kimberley Valentine, som ledte projektet, sagde, at de unge tjente næsten 400 \$ (ca. 2400 kroner). Ældste og søster Talmage Taylor, der tjener som missionærer i Zimbabwe Harare missionen, og som er bedsteforældre til Kimberley Valentine, sagde, at beløbene svarer til ca. 5400 kroner i Zimbabwe. Og de vil således muliggøre købet af mange Bibler og andre bøger til fordeling blandt medlemmerne. □

Langt den overvejende del af de danskere der køber Kirkens slægtshistoriske computerprogram er ikke mormoner. (Foto: CN).

Et positivt livssyn er vejen til lykke

Inger og Jørgen Suhr-Hansen er trods deres handicap meget aktive medlemmer af Kirken. (Foto: TD-foto).

En god og velfungerende tilværelse trods handicap

Inger og Jørgen Suhr-Hansen har, på trods af det handicap de begge lider af, været meget aktive medlemmer af Kirken i mange år. De tilhører begge 4. ward.

- Det var mig, der blev medlem af Kirken først, fortæller Inger. Jeg stiftede bekendtskab med missionærerne en dag, jeg havde fri, og de var ude at banke på døren. Jeg havde på det tidspunkt et ønske om at lære Gud at kende.

Inger lånte en Mormons

Bog, og missionærerne aftalte at komme igen en anden dag.

- De kom så nogle gange, fortæller Inger, men da vi nåede frem til den 4. lektie sagde Jørgen stop. Det var han ikke parat til, og han sagde, at nu hvor vi har fulgtes i så meget, så skulle vi gerne blive ved med det.

Inger havde lært en familie i Tåstrup at kende, og fulgtes med dem i kirke hver anden søndag, men dåb ville Jørgen ikke gå med til endnu.

- Men den 2. maj 1968 blev jeg så døbt. Det er den største gave Jørgen nogen sinde har givet mig. Han har aldrig bebrejdet mig, at jeg gik så tit til så det ene og så til det andet i Kirken. Derfor har jeg lært virkelig at respektere ham, fortæller Inger.

- Vi havde også et virkelig dejligt hjemmelærerpar i Svend Erik Thomsen og Svend Sønderby. De vidste lige, hvordan de skulle tale med Jørgen. De kom trofast i mange år og besøgte os, og talte om evangeliet og Kirken.

- En aften kom de og sagde lige ud, at nu var Jørgen parat til at blive døbt, nu skulle det være. Han blev døbt den 14. dec. 1974, fortæller Inger og tilføjer, at det var en virkelig dejlig julegave hun der fik.

- Jeg har nu aldrig fortrudt det, indskyder Jørgen. Det er noget af det bedste der er hændt mig. Den 20. juni 1976 blev vi besejlet i templet i Schweiz. Den gang havde vi bil endnu, så vi kørte selv til Schweiz og havde en dejlig ferie samtidig.

Inger og Jørgen har ikke tal

på hvor mange gange de har været i templet, enten i Schweiz eller Stockholm, men et år var de afsted 4 gange, og i 1990 har de været afsted 5 gange. De glæder sig meget hver gang.

ET HANDICAP INGEN HINDRING

Jørgen er den, der er mest påvirket af sygdommen, og har nu været afhængig af sin kørestol i 7 år.

- Det skyldes en ryglidelse, idet min ryg er skæv. En af rygskeiverne har forskubbet sig, og der sidder en knast som trykker på nogle nerver. Der var på et tidspunkt tale om at sende mig til Amerika for at prøve at operere, men overlægen mente ikke, at en sådan rejse kunne bevilges, og på Rigshospitalet turde man ikke. De mente, det var for risikabelt, det var alt for tæt på vitale dele og på hoved-

pulsåren, fortæller Jørgen.

- Der var en meget stor risiko for at jeg ville blive helt lam, som det er nu kan jeg da røre mig lidt, og har følelsen i behold. Jeg har da kunnet både gå og cykle til jeg var 54, det er jeg meget taknemmelig for.

Inger og Jørgen er begge pensionister, og har en masse interesser.

Inger både syr og strikker, og laver mange andre former for håndarbejde. De går begge til svømning for handicappede og til afspænding. Inger bruger specielt meget tid på slægtsforskning. Hun har fundet ud af at hendes slægt kommer fra Lolland.

- Min slægt har jo det særlige navn, som vi nu har ført tilbage til 1615. En vis Bernhard Suhr er kommet hertil landet med en af Christian den 4.'s sønner fra Bremen, fortæller Jørgen.

Et par aktive hjemmelærere fik Jørgen ind i Kirken. (Foto: TD-foto).

MØTTES PÅ JOBBET

- Vi mødte hinanden første gang på Ortopædisk Hospitals værksteder, hvor Jørgen var udlært skomagervend og jeg i lære som nådelærke. Det var i 1954, fortæller Inger.

- Jeg kan huske at en af de første gange vi var ude sammen, var til en koncert. Det var en jazzkoncert, og vi sad på første række. Taget var ved at lette, og minsanden om ikke Jørgen sad og sov. Hvor blev jeg flov. Sikke en kavalier, siger Inger med et skælmisk smil.

- På en ferie jeg var på, siger Jørgen, købte jeg så en gave og sendte den til hende.

- Det var en lille fyldepen og en æske chokolade, fortæller Inger. Det vakte vild jubel i familien, alle ville nu være med i det videre forløb.

Inger og Jørgen blev gift i 1959 og flyttede ind i Grønnevænget i Albertslund. Nu bor

de i Bækgården, også i Albertslund, hvor de har en dejlig stuelejlighed med terrasse. Her har de boet i 12 år.

- Da vi i sin tid skulle giftes, spurgte præsten om vi var vrede på Gud fordi vi var skabt sådan, det overraskede os meget. Vi havde aldrig tænkt over det på den måde, og vi sagde at det var vi bestemte ikke, fortæller Inger med eftertryk.

- Vi har selvfølgelig ønsket os børn, men i dag ved vi at det er godt vi ingen fik. - Vi har til gengæld lånt og passet andres, og det har givet os mange glade stunder, fortæller de begge samstemmende.

- Vi føler at vi har et godt og velfungerende liv, ikke mindst fordi vi bor i en kommune som gør meget for os. Vi er også glade for Kirken og evangeliet, som giver os mange glæder i dagligdagen. □

Jonna Dan Engmann.

Br. Jørgen Suhr-Hansen har været afhængig af sin kørestol i syv år, men klarer sig alligevel fint. (Foto: TD-foto).

Den søndag i Leningrad

Er det her de sidste dages hellige mødes?, spurgte den unge mand på russisk. Han og en ven var gået hen til ældste Reagan og ældste Dover, der stod på gaden midt i Leningrad.

Det er søndag morgen den 23. september 1990. Ældste Reagan og ældste Dover står ved indgangen til den gamle tre-etagers høje bygning, hvor Leningrad gren er mødet siden april. Ældste Reagan og Dover fra USA har kun få uger tilbage af deres mission, hvor de oprindeligt var blevet kaldet til Finland Helsinki missionen. I juli måned 1989 var de blandt de første missionærer, der blev tildelt Finland Helsinki østmissionen.

De to ældster begyndte at tale med de to studerende, og bød dem velkommen til mødet, som skulle begynde et kvarter senere. De erfarede, at de studerende havde hørt om Kirken fra deres venner.

ET SÆRLIGT STED OG TID

Når man først er kommet ind i det lille teater, som fungerer som kirkerum, fylder de hellige og de besøgende atmosfæren med en dejlig varme, som er karakteristisk, når sidste dages hellige mødes overalt i verden. Kraftige håndtryk, en arm omkring skulderen, en omfavelse og kærlige ord gør den mørke hal levende, så den næsten skinner.

Jeg spørger forskellige medlemmer og besøgende, hvorfor denne særlige kirke appellerer til dem, når der er så mange åbne nu, som de kan vælge iblandt. Svarene ligner Sergei Buinovs: »Jeg følte noget særligt her, en varme og en venlighed, som jeg ikke har oplevet noget andet sted. Kirken er udtryk for mine største håb og har lovet mine egne forventninger til mig selv», siger Sergei, som sammen med sin hustru Olga blev døbt i juni.

Grenspræsident Yuri Terebena, som er en af de første der blev døbt, giver udtryk for noget lignende. Han sluttede sig sammen med sin hustru Ludmilla og deres teenagedatter Natalia til Kirken for et år siden i Ungarn, mens de besøgte venner. »Vi gik til kirke med dem«, siger Yuri, »og følte noget, der var helt anderledes i menneskers forhold til Gud og til hinanden. Det virkede rigtigt, at vi frit kunne tale direkte med Gud og ikke skulle gå gennem et professionelt præsteskab. Man undervises, og så underviser man selv. Det bringer et menneske nærmere Gud.

For mig er ritualerne og sproget i de kirker, som jeg for har besøgt, ofte kommet i vejen mellem mig og Gud. Her føler jeg mig tæt knyttet til Ham, som også har fået mig til at føle mig tættere knyttet til mennesker.

Da familien Terbenen vendte tilbage til Leningrad fik de

Ældste Reagan og ældste Dover står foran Novgorodskaya nummer 9, hvor Leningrad gren mødes, og ligger i nærheden af Nevsky Prospekt.

gennem venner i Helsinki kontakt med den finske missionspræsident, som på det tidspunkt var Steven R. Mechan. Præsident Mechan og hans rådgiver Jussi Kemppainen havde allerede besøgt medlemmer i Vyborg og Talinn. De besøgte så familien Terebena og andre medlemmer i Leningrad. Og i december 1989 blev der i hver af disse 3 byer oprettet en lille gren.

Leningrad gren udgør nu mere end 100 medlemmer, men denne søndag var der desuden 40-50 besøgende - familier, enkeltpersoner og grupper af venner.

Besøgende i dag er præsident Gary Browning fra Finland Helsinki østmissionen, og han har en særlig meddelelse at give.

»For mindre end en uge si-

Studerende fra Leningrads universitet, fra venstre: Pavel Agafonov, Vladimir Shestakov og Andrei Khromovskikh.

den«, siger han med et stort smil, »informerede det sovjetiske råd for religiøse affærer, at man officielt har registreret Leningrad gren«. Ved denne oplysning bliver mødets højtidelighed afbrudt af alles lydelige glædesudbrud. Grenspræsident Terebena rejser sig for at indlede nadvermodet og byde velkommen på kærlig vis. Over ham på væggen bagved hænger et banner, som indbyder alle borgere til at gøre alt hvad de kan for at opfylde det mål, som den 27. kongres i den øverste sovjet har sat - perestroika.

Og selve dette møde er sammen med bekendtgørelsen om registreringen af Leningrad gren et bevis på udviklingen af perestroika. Den nye frihed tillader kirkemøder søndag og bringer mennesker tilbage til kirkerne.

Efter at nadveren er omdelt af tre mænd og en ung dreng, begynder talerne. To nylig døde unge kvinder bærer et rørende vidnesbyrd. Derefter taler

præsident Browning. Han siger, at Kirken er blevet en verdensomspændende kirke med ledere fra mange nationer. »En dag får vi måske også en leder herfra. Kirken i Sovjet er et barn, men dette barn lærer hurtigt, selvom det er ungt og i gang med at lære. I har givet udtryk for jeres tro. Nu må I også føje viden til denne tro. Tro uden viden fører til fanatisme og viden uden tro er kold. Jesus Kristus har gennem sit eksempel vist os, at hans kærlighed stammer fra tro afbalanceret med viden.«

Efter mødet fortæller adskillige studerende, hvordan de har hørt om Kirken af Pavel Agafonov.

Pavel, som studerer til ingeniør og som også studerer psykologi, lærte om Kirken, da han sidste marts opholdt sig i Atlanta i staten Georgia i USA. Han havde tidligere besøgt mange andre kirker og stillet vanskelige spørgsmål. »Ingen af

de kirker, som jeg besøgte, kunne besvare de spørgsmål, som jeg havde«, forklarer Pavel. »Jeg ønskede en virkelig kirke, som kender Gud i dag.«

Han blev døbt i april og begyndte derefter at bringe sine venner med. Siden har to af hans værelseskammerater, Andrei Khromovskikh, der studerer samme fag som Pavel, og

Vladimir Shestakoov, som er halvprofessionel basketballspiller og som studerer atletik, begyde sluttet sig til Kirken. En af Pavels andre venner, Valeri Pomaanov, som går på lærerseminarium, har også sluttet sig til Kirken. Disse tre unge mænd er enige om, at der ikke findes noget andet sted, hvor de har oplevet så nær en kontakt, både følelsesmæssigt og åndeligt som de har oplevet i Kirken.

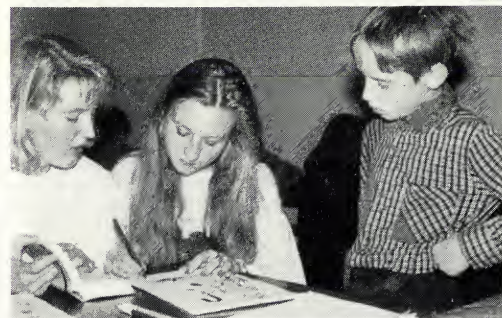
Roman Batin, som er 12, var en af de første til at blive ordineret til diakon i Leningrad gren. I skolen fortæller han sine venner om sine amerikanske venner i Kirken, som er »unge mænd med en fast karakter. Og jeg ønsker at vokse op og blive som dem.«

Elena Stoljar, der er 26, ar-

fortsættes næste side ...

Grenspræsident Yuri Terebena (med skriveblokken) taler med præstedømmets ledere før et møde.

Søster Heidi Moffett fra Brigham City, Utah (til venstre) arbejder med en ung Primary-lærer i grenen.

fortsat fra forrige side

bejder i et børnekulturcenter og studerer for at blive ingeniør. Hvad tiltrak hende til evangeliet:

»Jeg kan godt lide at det ikke er let, og at der kræves meget af os. Mit liv er blevet forment af de nye værdier, nye venner og nye håb, som jeg har opnået.«

Så snart Lilyia Chuprova kom i hjælpeforeningen vidste hun med det samme, at dette var hvad hun havde ventet på hele livet. »Jeg kommer hver søndag og bringer mine børn med.« Hun blev sammen med sin datter Alexandria, som er ni år, døbt i august måned. Lilyia er enlig mor, og opfostrer to døtre, mens hun samtidig hjælper sin egen mor.

YDRE FORBINDELSER

Det meste af Kirkens vækst i Sovjetunionen er til nu sket ved at medlemmerne fortæller deres venner om evangeliet. På samme måde som grenspræsident Terebenen lærte om Kirken i Ungarn, så har de fleste af de første medlemmer forbindelser udenfor landet.

En sådan forbindelse er Nellie og Aimo Jakko i det østlige Finland. Nellie er en international bordtennisstjerne og gennem nogle venner i Sovjet lykkedes det hende at komme til at spille nogle kampe der. Bordtennispartiet førte til en uformel samtale om religion med to russiske læger, Andrei Seminov fra Vyborg og hans broder Pavel. Begge mænd og deres familier er siden blevet stærke medlemmer af Kirken. Andrei er nu grenspræsident i

Vyborg i nærheden af den finske grænse, og Pavel er grenspræsident i Leningrad.

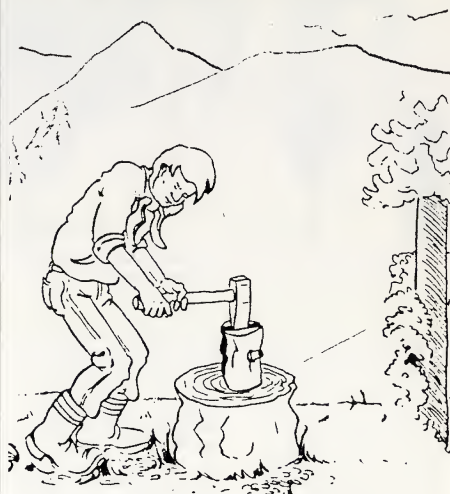
Pavel fortæller, hvordan hans udovelse af lægegerningen har ændret sig siden han opdagede Gud og livets hellige natur. Andrei forklarer ligeledes hvor taknemmelig han er for denne nye styrke i livet, som kommer fra evangeliet. Han siger: »Jeg var agnostiker, og søgte efter sandheden. Men da jeg først hørte de sidste dages helliges lærdomme var jeg bange. Standarderne syntes for høje og for umulige at efterleve. Jeg har siden da lært, at der findes en kraftkilde, som hjælper mig med at leve på denne måde.«

Som alle sovjetborgere så er Andrei, Pavel og deres familier, de studerende, familien Terebenen og familien Buinov lige fra deres barndom blevet belært om, at der ikke fandtes en Gud. Prøv at tænke på den glæde, som disse mennesker oplever, når de selv hører »det glade budskab« - som er selve betydningen af ordet evangelium - at ikke blot er Han der, men som Andrei siger: »Han elsker os nok til at tale gennem en profet.«

»Mit liv er vendt 360 grader«, tilføjer Andrei. »Jeg går i samme retning - men med en fuldkommen omvæltning af mine følelser og tankegang. Denne viden om evangeliet og det håb, som det bringer, har forandret mit liv og vil forandre livet for de af mine landsmænd, som er rede til at modtage det.« □

Giles Florence.

2,5 km nærmere himlen

Nordisk Jamboree 1991 i Norge

Arets sommerlejr-oplevelse for 12-18 årige unge mænd bliver den nordiske jamboree i Böverdal i Jotunheimen, ca. 30 km fra Lom i Norge, hvor der foruden sædvanlige lejraktiviteter skal være gletschervandring samt bestigning af Nordeuropas højeste bjerg, Galdhøpiggen, 2.469 meter højt.

Unge Mænd og deres ledere fra Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige vil deltage i lejren, der strækker sig fra torsdag den 25. juli 1991 (ankomst) til fredag den 2. august 1991 (afrejse). Københavns stav og Aarhus stav vil arrangere rejse hver for sig.

BEHOV FOR IND-TJENINGSPROJEKTER

Arrangørerne vil forsøge at gøre prisen (ophold og rejse) ens, uanset hvor man kommer fra. Derfor forventes det, at de danske deltagere kommer til at betale omkring 700 kr. for opholdet samt omkring 500 kr.

for rejsen. De nøjagtige priser vil blive oplyst senere direkte til deltagerne.

På grund af prisen er der virkelig behov for indsamlingsprojekter, som allerede er i gang flere steder. I lighed med jamboreen i Tyskland vil alle få udleveret ingredienser til maden en gang om dagen.

Forberedelserne til lejren skal allerede være i gang, og spejderne må være i god fysisk form og have været på nogle lange vandreture med rygsæk og med det fodtøj, de vil medbringe på lejren.

GENERALAUTORITET

Søndag den 28. juli kan forældre besøge lejren. Lejren vil ligeledes blive besøgt af repræsentanter fra områdepresidentskabet for det europæiske område og andre præstedømmemedlere. □

Helge Nørrung
Spejderleder i Københavns stav.

SVAR PÅ MÅNEDENS SPØRGSMÅL

De første byggemissionærer blev kaldet i 1952, da Kirken havde problemer med at få opført en skole på Tonga. Da det var en succes, benyttede man sig i flere år af dette program overalt i verden!

- Sæt dine følelser på ord,

lyder det fra søster Solvej H. Nielsen fra Aalborg ward.

Hele familien Nielsen. Den skrivende søster Solvej Nielsen og Peter, til højre. (Foto: Schmitz).

Ord har altid haft stor værdi for mig, fortæller søster Solvej H. Nielsen. - Jeg husker, at vi i mit barndomshjem ofte legede med ord. Min mor skrev et antal bogstaver og vi forsøgte så at se, hvor mange ord, vi kunne lave.

- Da jeg fødte min ældste søn, Jonny, for 16 år siden, var jeg fyldt af følelser omkring moderskabet, og der skrev jeg mit første digt.

Søster Solvej Nielsen har siden føjet mange digte, sketches, et skuespil og en børnefortælling til dette.

- Der skete en væsentlig ændring med min skrivelyst, efter jeg blev medlem af Kirken. Jeg oplevede, at jeg skrev endnu mere.

KIRKEN KOMMER IND I BILLEDET

Solvej blev medlem af Kirken i 1983: - Jeg havde set missionærerne i vort nabolag flere gange. Jeg vidste ikke,

hvilken kirke de tilhørte, men blot at de var missionærer. Jeg havde ondt af dem, for jeg havde ofte set, at mine naboer ikke lukkede dem ind, når de bankede på. Jeg bestemte mig for, at såfremt de en dag kom til min dør, ville jeg lukke dem ind.

- En dag kom de så til min dør. De præsenterede evangeliet for mig. Det var en vidunderlig følelse, for jeg følte, at jeg fik bekræftet det, som jeg hele tiden havde vidst, men ikke havde overvejet. En måned efter blev jeg døbt og jeg følte mig godt tilpas i min lille enhed, og blev hurtigt involveret i arbejdet. Men af forskellige årsager blev jeg inaktiv i ca. to år. Det var to hårde år at komme igennem, for jeg vidste hele tiden, at jeg var på den forkerte vej.

SOLVEJS SØN HJÆLPER

- Jeg er taknemmelig for min søn Peter, som hjalp mig

med at komme tilbage til Kirken. På det tidspunkt var han ca. syv år gammel. Han fik mig til at skrive under på små sedler, hvori han fik mig til at love, at jeg ville tage ham med til kirke.

Solvejs søn Peter, der fik sin mor til atter at komme i Kirken. (Foto: Schmitz).

- Jeg elsker evangeliet og er så taknemmelig for de velsigelser min familie og jeg har fået.

Om mange af Solvej Nielsens digte er netop digte, hvori hun beskriver sit forhold og sine følelser til Herren.

FREMTIDSPLANER

- Jeg arbejder nu på en fortælling til børn. Netop fortællinger til børn synes jeg er utroligt spændende at arbejde med. Og det er nok det jeg i fremtiden vil lave noget mere af. Jeg har ingen ambitioner om at udgive det, jeg laver. Jeg gør det nærmest, fordi jeg ikke kan lade være, så håber jeg, at mine børnebørn en dag vil kunne få glæde af det.

Søster Nielsen har også af og til gjort brug af sine digte i sin stilling som lærerinde i hjælpeforeningen.

- Jeg elsker at undervise i hjælpeforeningen. Jeg føler, at jeg lærer så meget derved. Jeg er så taknemmelig til alle søstre og for den kærlighed, jeg føler vi har til hinanden.

FAT PENNEN

- Jeg vil opfordre Kirkens medlemmer til at skrive noget mere. Beskriv deres følelser for deres religion, og de vil opdage, hvor stor glæde det vil bringe, når man læser det sidenhen. Specielt når livet føles hårdt. □ Jette Schmitz.

Hvordan du overvinder dine depressioner

I denne måned behandler vi emnet depressioner, som vi søger at belyse ud fra den grundtanke, at de depressioner, som

ikke kræver lægebehandling, men som vi selv kan arbejde os ud af, bør vi selv gøre noget for at overvinde. Her følger nogle

ideer og tanker, som kan være os alle til hjælp:

Hvordan vi gjorde det:

Margrethe Larsen,
Odense 2. ward.

Tæl dine velsignelser - læs din patriarkalske velsignelse

Når man en gang imellem har en grå torsdag og har ondt af sig selv og føler alt er håbløst, hjælper det mig meget at tælle mine velsignelser; listen er utrolig lang. Når det er gjort laver jeg noget der for mig er sjovt og dejligt, også selvom »man burde« gøre noget andet. Jeg læser min patriarkalske velsignelse og bliver taknemmelig for mit liv og Herrens tålmodighed og for hans kærlighed til lige netop mig. Han har aldrig ladt mig alene. Så går jeg en frisk tur langs åen og tænker alvorlige tanker, glemmer livets travlhed en lille stund, og så er det alligevel godt, når man går ind gennem lågen og igen er hjemme, med fornyet mod og

kræfter til at fortsætte, der hvor man slap.

»Derfor gav Gud Herren mennesket frihed til at handle for sig selv« (2 Nephi 2:16). □
Søster Margrethe Larsen
Odense 2. ward.

Fyld dit liv med lys

Når jeg føler mig deprimeret, forsøger jeg at omgive mig med så meget lys som muligt, i både fysisk og åndelig forstand. Fysisk bruger jeg både dagslyset, elektrisk lys og lyse farver i mit hjem, da disse ting har stor indflydelse på vores humør og velbefindende; - de fleste depressioner kommer generelt også i den mørke årstid.

Åndeligt »lys« henter jeg naturligvis i skriften, men i meget høj grad også i min patriarkalske velsignelse. Jeg er ikke i tvivl om, at min himmelske Fader kender de vanskeligheder og problemer, jeg vil komme ud i; og at han har givet mig min patriarkalske velsignelse som vejledning til mig helt personligt og givet mig løfter om bestemte velsignelser, hvis jeg vil følge hans vejledning. Jeg studerer den hyppigt og finder hver gang noget at komme videre på, når jeg har brug for det. Men det er jo kun op til mig selv at gøre noget ved det!

□
Søster Tove Bisgaard
Fredericia ward.

Anna Jensen,
Københavns 4. ward.

Fyld dit liv med arbejde

Svære depressioner har jeg heldigvis aldrig haft, men vi kommer nok alle ud for svære prøvelser, der trækker os ned, og som kan være svære at sætte på plads. Men vi er heldige, som kender evangeliet og bønnens magt. Engang bad jeg Herren hjælpe mig, så jeg havde så meget at gøre, at jeg ikke havde tid til at tænke på mig selv og mit eget. Min bøn blev hørt, der blev rykket godt i mig hver dag, og det hjalp mig virkelig. At hjælpe andre der tilsyneladende har det sværere end én selv, er en god medicin. Lad jer aldrig slove af nervemedicin, der forhindrer én i at komme videre. □

Søster Anna Jensen
København 4. ward.

Bed, arbejd og studér

- Bed meget. Ofte har man ikke lyst til at bede i den situation, men bed da til du får lyst.

- Find ud af om der er nogen grund til at være deprimeret, og gør noget ved det, hvis der er en grund.

- Lad troen på Jesus Kristus og hans kærlighed vokse ved at stole på hans hjælp.

- Undgå at »drukne« i selvmedlidenhed gennem at gøre noget for andre. Derved adspredes tanker og man kan vende tilbage med fornyede kræfter - med et nyt syn på sagen.

- Studium af skriften er en selvfølge.

- Pas godt på dig selv fysisk - søvn, sund mad, motion, renlighed osv.

- oprems alle de kvaliteter, der gør dig til noget særligt - også til et Guds barn.

Der er så mange ting man kan gøre, men noget af det vigtigste for mig er 1) gør noget ved årsagen, hvis der er nogen, 2) gør noget for at adspred tankerne og 3) lev videre, ikke blive i fortiden. Og endelig, selv være i stand til at tilgive, hvis det er det, der er problemet. □

Søster Karen L. Christensen
Esbjerg ward.

Linda Andersen,
Fredericia ward.

Lær at tænke positivt

Depressioner opstår, når jeg mindst venter dem, men jeg har lært at arbejde mig ud af dem ved hjælp af nogle enkelte metoder:

★ Husk, du er aldrig alene. Du har en ven i Himlen, som altid vil forstå dig. Han kan kontaktes gennem bøn.

★ Glem aldrig, at du er et barn af Gud, og er af stor værdi for ham.

★ Lær at påskønne de talenter du har, istedet for at fokusere på de ting, som du ikke kan.

★ Lad være med at sammenligne dig med andre. Brug dig selv som målestok for din fremgang.

★ Lær at tænke positivt og se tingene i deres rette perspektiv.

★ Lad være med at bekymre dig om ting, som du alligevel ikke kan gøre noget ved.

★ Gør noget for andre. Prøv at tænke mere på andre end på dig selv.

★ Se efter det smukke i dine omgivelser.

★ Læs i skriften og lyt til oploftende musik.

★ Sæt dig opnåelige mål. □
Søster Linda Andersen
Fredericia ward.

Sæt realistiske mål

Hvordan overvinder man depressioner? Vi har alle idealer og visioner om, hvad vi kan blive til, og det skal vi også bi-

beholde for at bevare fremgang. Men vi må ikke glemme hvem vi er og hvor vi er nået til. For ikke at blive modløse, må vi lade vores arbejde fremad være individuelt og realistisk ud fra vores mange forskellige forudsætninger. Hellere en »lille« succes end en stor fiasko, for midt i min travle hverdag, vil jeg have lov til at være et menneske; et Guds barn. □
Søster Charlotte Hentzen
København 1. ward.

Charlotte Hentzen,
København 3. ward.

KORT SAGT:

1 Læs dine patrialske velsignelse.

2 Lær at tænke positivt.

3 Sæt realistiske mål.

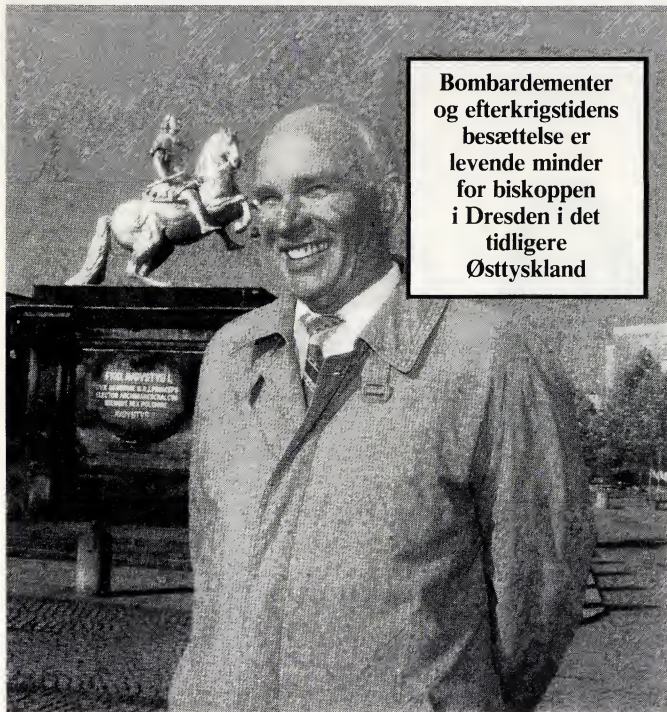
4 Bed, arbejd og studér.

Tempeluger 1991

Templet i Stockholm har fordelt ugerne mellem de forskellige stave og sprog i resten af 1991 således:

Uge	Måned	Dato	Stav
10	Marts	05-09	Göteborg
11		12-16	Aarhus
12		19-23	Oslo
13	(påske)	26-30	Stockholm/ Åben for alle
14	April	02-06	Helsinki
15		09-13	København
16		16-20	Tampere
17		23-27	Göteborg
18		30	Åben for alle
19	Maj	02-04	Lukket 1. maj
20		07-11	Oslo
21		14-18	Aarhus
22		21-25	Helsinki
23	Juni	28-31	Alle missioner
24		01	
25		04-08	København
26		11-15	Tampere
27	Juli	18-22	Lukket
28		25-29	Lukket
29		02-06	Göteborg
30		09-13	Oslo
31		16-20	Aarhus
32		23-27	Helsinki
33		30-31	Stockholm
34	August	01-03	
35		06-10	København
36		13-17	Tampere
37		20-24	Göteborg
38		27-31	Oslo
39	September	03-07	Helsinki
40		10-14	Aarhus
41		17-21	Stockholm
42		24-28	København
43	Oktober	02-05	Tampere
44		08-12	Göteborg
45		15-19	Oslo
46		22-26	Aarhus
47		29-31	Helsinki
48	November	01-02	
49		05-09	Stockholm
50		12-16	København
51		19-23	Tampere/Helsinki
52		26-30	Göteborg/Oslo
53	December	03-07	Aarhus/København
54		10-14	Stockholm/ Åben for alle
55		17-21	Lukket
56		24-28	Lukket

Taknemmelighed skabt gennem lang tids modgang

Biskop Gunther Schulze, der i dag er biskop i Dresden. (Foto: CN)

Bombardementer og efterkrigstidens besættelse er levende minder for biskoppen i Dresden i det tidligere Østtyskland

Biskop Gunther Schulzes taknemmelighed for evangeliet er blevet formet gennem et liv fuldt af modgang.

Han blev kaldet som biskop for Dresden ward den 17. december 1989. Denne høje og stille mand har givet et helt liv i tjeneste for Herren og holder sig fortsat nær Herren. Han er taknemmelig for Kirkens vækst i sin fødeby og sit land.

Gunther Schulze, som er født for 55 år siden, kender

kulturen og dens rige skatte her, og er godt bekendt med de sidste 50 års historie her.

GUNTER OPLEVEDE KRIGEN SOM BARN

Da Gunther var 8 år gammel oplevede han krigens store odelæggelser og smerte. Under 2. verdenskrig hørte han sirenerne og brølet fra flyvemaskinerne, den hvislende lyd af faldende bomber, og rystelserne og rumlen, når de eksploderede. Han indåndede den dårlige

lugt fra de underjordiske beskytelsesrum, mærkede den mugne lugt fra de odelagte bygninger og stanken af død.

»Vi løb hen til beskyttelsesrummet, når bomberne faldt.

Vi løb bort fra de indtrængende soldater, da byen blev besæjret. Vort hus brændte ned og vi fik kun det med, som vi kunne bære og have på en lille trækvogn. Det var først da en af mine tanter flyttede bort, at vi fik en mulighed for at bo igen.

ADOPTERET 11 MÅNEDER GAMMEL

Jeg blev adopteret af mine forældre, da jeg var 11 måneder gammel. Min moder var medlem af Kirken. Jeg husker, hvordan hun tog sig af mig i disse frygtelige tider.

Jeg blev døbt i løbet af krigen. Der var ingen missionærer og de fleste præstedommebærere var blevet tvunget ind i de væbnede styrker. En præstedommeleder, ældste Karl Voehe, gik 46 kilometer for at døbe mig, og gik derpå tilbage igen.«

Biskop Schulze glemte aldrig den velsignelse det var at blive døbt. Og selv at kunne ofre noget for evangeliet har kun øget hans kærlighed dertil.

KIRKEN UNDER DEN RUSSISKE BESÆTTELSE

»Da krigen sluttede, begyndte man at genopbygge Kirken«, fortæller han. »Mor var præsidentinde for hjælpeforeningen. Vor lejlighed var fyldt op med stakke af mad, sko, frakker og tøj, som Kirken havde sendt. Og mor var ansvarlig for det. Jeg hjalp hende med at pakke mælken, smørret, grøntsagerne og frugten. Alle medlemmerne hjalp til, og de delte med hinanden. Det var en tid, hvor vi blev knyttet tæt til hinanden.

De mødtes som de bedst kunne, og følte Ånden. Og glæden blev stor, da mændene vendte tilbage fra krigen. De sørgede sammen med de familier, hvis fædre ikke vendte tilbage, og støttede dem.

Vi fik aldrig forbud mod at holde møder, men en tid måtte vi registrere møderne, og en eller anden af russerne kom så besøgte os. Præsident Henry Burkhart gjorde meget for at holde Kirken sammen.«

ET LEKTIEHÆFTE TIL 48 ENHEDER

Biskop Schulze forklarede, at der var syv distrikter i missionen, men at de kun få et lektiehæfte til 48 ward. »En eller anden skrev så lektiehæftet af, så alle enhederne kunne få oplysningerne. Det var ikke tilladt at bruge en kopimaskine. Vi

accepterede situationen og gjorde det bedste vi kunne.»

PÅ BYGGESSION I ØSTTYSKLAND

Men værket voksede, selv under disse vanskelige tider. Biskop Schultze udførte en mission fra 1966 til 1968, da man byggede og indviede en kirkebygning.

»Jeg blev gift tre uger efter at jeg blev afløst fra min mission. Min hustru var fjerde eller femte generation i Kirken. Nu har tre børn - to drenge og en pige. I 1978 blev vi beseglet i Provo templet. Det var et højdepunkt at opnå et visum og kunne drage til templet. Nu er vores drenge gift, og vores datter udfører en mission i San Bernardino i Californien.

Det er nu helt anderledes end da medlemmerne måtte medbringe kul fra deres eget hjem i primitive trækvogne, så vi kunne opvarme bygningen. Nu har vi en stav i Dresden og 5 wards og 5 grene. Og til vores møder er der 230 eller flere til stede.

VI VIDSTE AT FRIHEDEN VILLE KOMME

Vi har altid bedt meget. Vi ved, at mennesker overalt i verden har bedt for os. Vi måtte udvise tro, på samme måde

som i Mormons Bog, tro på, at friheden ville komme. Vi vidste, at den ville komme, men vi troede, at det først ville blive vores børnebørn, som oplevede den. Hvilken velsignelse er det ikke, at friheden er kommet så hurtigt.

Vi er blevet velsignet med et tempel i Freiberg. Berlinmuren er revet ned og vi har fået frihed og er blevet et. Det er store velsignelser fra Vor Himmelske Fader.

VOR MISSION ER HER

Da grænserne blev åbnet rejste mange gode familier ud gennem Ungarn og Tjekkosllovakiet. Men vor mission er her, og jeg ved, at vi vil vokse.»

Biskop Schultze tror, at mange mennesker vil acceptere evangeliet. »Man er meget opmærksomme på Kirken. Og der kom mange mennesker for at se den nye kirkebygning, som blev bygget i 1986.

Vi har mange aktiviteter for at styrke nye medlemmer og undersøgere. Vi afholdt for nylig en pianokonzert med en kunstner fra Hannover. Mere end 200 undersøgere deltog. Jeg ved, at vi vil vokse os stærke og betjene menneskene. □
J. Malan og Fae Heslop.

Snehvide og de syv små dværge i Esbjerg

De syv små dværge ved deres hus. (Foto: Davis).

Det viser sig gang på gang at initiativ og engagement i sin kaldelse betaler sig, både for en selv og for de mennesker man arbejder sammen med. For nogen tid siden fik Primary-præsidentskabet i Esbjerg ward den idé at lade børnene opføre skuespillet »Snehvide og de syv små dværge«.

Man besluttede at skuespillet skulle opføres lørdag den 4. august. Det blev en dag både børn og voksne vil huske længe. Alle primarybørnene havde fået en rolle i stykket, som de havde øvet sig på gennem nogen tid.

Da den store dag oprandt mødtes alle børnene i Esbjerg kirkebygning, hvor nogen havde boller mens andre indøvede dans. Efter frokost begyndte man at indøve skuespillet, hvil-

ket tog hele eftermiddagen, men alle var meget talmodige og rolige.

Forældre og bedsteforældre mødte op til premieren kl. 19. Og det var en opførsel, der oversteget alles forventninger. Efter at skuespillet var blevet opført var der folkedans for de voksne, mens børnene klædte om.

Dagen havde selvfølgelig været meget krævende for bestyrelsen i Esbjerg primary som havde arbejdet med børnene hele dagen, men som en af dem sagde efter arrangementet: »Tænk hvor vigtig Primaryorganisationen og Primarybørnene er - det er dem, der skal fore Herrens værk videre«. □

Inge Lise G. Davis
Esbjerg Ward

Dresden i dag

Udvis mådehold - siger finansmand

Bir. Erik Toft fra 3. ward i København, er direktør for Barclays Banks danske afdeling.

Erik Toft, som er direktør for den engelske Barclays Banks danske afdeling og som tilhører Københavns 3. ward siger:

- Det er nødvendigt at skelne mellem de forskellige former for gældsstiftelse. Den gæld, som er knyttet til livsforløbet f.eks. til etablering af bolig i forbindelse med familiesiftelse kan ofte være rimelig og berettiget. Ligeledes kan lån til anskaffelse af en bil selv være det, hvis man selv har sparet mindst 30% op.

- Til gengæld er forbrugsgæld, kontokortgæld og især sjuskegæld roden til mange ulykker. Sjuskegæld opstår, når man ikke lever efter et budget, men efter skøn kombineret med f.eks. en lønkassekredit, der naturligvis altid er trukket op til maximum.

SE PÅ HELE LIVET

- Og generelt må man sige, at det er nødvendigt at planlægge rigtigt på det økonomiske område for hver eneste periode af livet. Når unge nygifte etablerer sig stiller de andre krav end når børnene er væk. Står alderdommen for døren er pensionsspørgsmålet det vigtigste spørgsmål, og har man ikke sikret sig i tide kan det blive svært at måtte undvære at tage på mission eller gøre andre ting, som man kunne ønske at gøre i pensionsalderen.

- Det er vigtigt, at man gør de »rigtige« ting til de rigtige tider, både med hensyn til lån, men også når det gælder opsparing herunder også pensionsopsparing.

OVERSET ADVARSLER

- Jeg tror, mange af vore fa-

milier har overset de økonomiske advarsler, som er kommet i de senere år. Mange, der er kommet i klemme, er unge familier, der har været vant til visse bekvemmeligheder i sit barndomshjem, og som gerne vil have alle ting med det samme. Når så pengeinstitutterne fra 1986 stoppede penge ned i halsen på folk, så er resultatet naturligvis en økonomisk ruin for mange familier ved de konjunkturændringer, som vi har set gennem de sidste fire år.

- Har man f.eks. ca. 100.000 i gæld uden nogen tilsvarende aktiver, vil det smadre familiens økonomi i de næste fem til ti år!

»KUVERT-SYSTEMET«

- I 50'erne var kuvert-systemet den foretrukne måde at styre familieøkonomien på. Den var enkel, effektiv og genial i sin enkelthed. Man kunne ønske, at alle arbejdede efter kuvert-systemet, så ville det ikke gå galt. Skriv på kuverter beløbet på det du skal bruge penge til i den kommende periode for de forskellige poster på husholdningsregnskabet. Fyld så kuverterne op med det pågældende beløb i kontanter og betal dine regninger løbende ud af kuverterens indhold.

- Forlad dig ikke alene på bankernes budgetservice. Lav dit eget budget. Brug tid til at se på tallene sammen med din familie. Det giver dig en bedre fornemmelse af følsomheden i dit rådighedsbeløb samt forståelse fra dine familiemedlemmers side, når man må sige nej til udgiftskrævende aktiviteter.

- Har man problemer vil jeg kort sagt give følgende råd:

- Sig nej til alt bortset fra det mest nødvendige. Dette vil over en periode rette op på en dårlig økonomi.

- Betal til tiden. Undgå at komme i »den sorte bog« hos kreditoplysningskammeret, for så er der lukket for al kredit fremover.

- Har man »klatgæld« så kom hurtigt af med det. Udli-
kontokort hver måned. Betal med kontanter, så kan du bedre

se, hvor hurtigt pengene forsvinder, hvilket kan medføre, at du passer bedre på dem.

- Skal man købe husholdningsmaskiner og andre mindre langvarige goder, så spar op til dem og køb kontant.

- Har man større gæld, skal man være indstillet på, at der kan gå mellem fem til ti år, inden man er ude af den. Gæld er i dag på grund af den lave inflation særdeles tyngende.

SØRG FOR NØJE UD- REGNING AF SKATTEN

- Få skatten regnet rigtigt ud, når du lægger dit budget. Skatten er en vigtig post i budgettet. Hvis du fra årets start arbejder med en forkert forskudsregistrering og derigennem betaler for lidt i skat gennem året, kan efterskatten blive en ubehagelig overraskelse.

Vær også forberedt på, at bankerne i forbindelse med långivning nu også oftere end tidligere ønsker at se familien selvangivelser, forskudsopgørelser og lønsedler. Et nyt lån med mulighed for skattemæssigt rentefradrag ændrer naturligvis også på skatten, og det er derfor en god ting at have god kendskab til skatteberegninger.

Hvis din formue i henhold til skatteopgørelsen er negativ skader det din kreditværdighed. Har man eksempelvis glemt at opgive værdien af sin bil eller andet aktiv i selvangivningen bør man derfor i egen interesse også gøre banken opmærksom på denne værdi, der meget nemt kan gøre formuen positiv. Visse pengeinstitutter har en meget klar regel om, at man ikke må udlåne penge til familier med en negativ formue.

STYR SELV DIN ØKONOMI

- Under alle omstændigheder slipper du ikke for selv at styre økonomien. Stol ikke på andre end dig selv. Her er tre niveauer for prioritering af økonomisk styring:

1. Kuvert-systemet, som er det mest præcise og styringsmæssige sikreste system. Når kuver-

ten er tom, kan du ikke bruge flere penge, og derfor mindsker du risikoen for at komme ud i en situation med uønsket gæld. Din økonomi er mere kontant-baseret.

2. Et detaljeret og gennemarbejdet budget, hvor hele familien deltager. Regninger betales via egen privatgirokonto, hvortil beløb overføres fra din bankkonto. Girosystemet giver dig mulighed for afstemning og opfølgning på dine budgetter. Undgå lønsekreditter, men spar selv op til de måneder, hvor udgifterne forventes at være større end indtægterne. Undlad alle former for betalings- eller kreditkort.

3. Hvis du ønsker at benytte dig af betalings- og kreditkort, foretager »skattetænkning«, har større svingninger i indkomstforhold, eller har delvis selvstændig virksomhed er kravene til din økonomiske styring meget mere krævende.

Her kan man få stor hjælp af en personlig computer, hvortil regnearkprogrammer kan være meget nyttige. Endelig findes der færdige skatteprogrammer - også for personer under virksomhedsordningen, der kan benyttes i forbindelse med skatteplanlægning og skatteberegning. Computeren kan også benyttes til opkobling hos nogle banker for at få en udskrift, finde poster og få generelle oplysninger.

LIVSSTIL KONTRA LIVSKVALITET

- Heldigvis har vi også mange søskende, hvis økonomi er god. Men husk på, at der er forskel på livsstil og livskvalitet. Lad være med at købe eller låne dig frem til en livsstil, du i realiteten ikke har råd til. Sørg hellere for at leve inden for din indtægt og skaf dig en god livskvalitet, hvilket du kan gøre uafhængigt af indkomstforhold eller din samfundsmæssige position, slutter br. Erik Toft. □ **FBP.**

Alle skal betale det samme for at gå på mission

På grund af den stigende ulighed i omkostningerne ved mission forskellige steder i verden, har Det Første Præsidentskab ønsket at tilvejebringe en lighed på dette område.

Med virkning fra 1. januar vil udgifterne blive sat til 350 US dollars pr. måned. Dette tal gælder ikke for ægtepar.

31.000 MISSIONÆRER BERØRT

Denne nye retningslinje vil berøre 31.000 missionærer fra USA og Canada ud af de ialt 44.000 missionærer.

- Missionærer fra USA og Canada får ikke længere tilsendt deres midler fra hjemmet, eftersom dette nu sker gennem Kirken, siger præsident Greer, som har ansvar for missionærerne i Danmark til Kirkenyt.

KIRKEN BELASTES IKKE GENNEM DEN NYE ORDNING

- Det betyder, at de medlem-

mer, som har missionærer i en dyr mission, ikke skal betale mere, mens medlemmer, som har missionærer i en billig mission, skal yde mere gennem biskoppen. På denne måde hjælper de mange missionærer forældre hinanden uden at belaste Kirken.

- Wardet i USA og Canada bliver nu trukket for det antal missionærer, som man har udsendt, og så er det op til biskoppen, at sørge for dækning fra forældrene.

- Denne ændring betyder også, at missionen nu betaler husleje, cykler, forflytelse osv. for missionærerne. I den danske mission betyder det, at missionæren nu kun selv skal betale for sin mad og andre småting.

Det Første Præsidentskab ønsker på denne måde at afhjælpe de store uligheder, som er blevet større og større i forskellige områder af verden.

Det er missionærens biskop,

som skal tilse, at de nye retningslinjer følges og at midlerne fortsat kommer fra 1) missionæren selv, 2) dennes forældre, familie og venner samt 3) bidrag fra wardets medlemmer til wardets missionærfond og til Kirkens missionærfond.

Kirkens missionærfond vil så trække fra wardets missionærfond, og via missionspræsidenten sørge for at den enkelte missionær får det beløb, som missionspræsidenten mener er nødvendigt for den enkelte.

KUN FOR MISSIONÆRER FRA USA OG CANADA

Kirkenyt ønsker at understrege, at de nye retningslinjer kun gælder for missionærer udsendt fra USA og Canada.

- For missionærer fra andre lande, gælder de nuværende retningslinjer for missionærer, der udsendes udenfor USA og Canada, stadig, slutter missionsspræsident Greer. □

Officielle retningslinier og bekendtgørelser

Søndagsmøder for Unge Piger

Unge Pigers søndagsmøder er beregnet til undervisning i evangeliske principper, og hvordan de anvendes. Lektierne gives ud fra det godkendte lektiehæfte for Unge Piger. Enhver ung pige bør medbringe sine standardværker til søndagens møder.

Unge Pigers præsidentskab er ansvarlig for at lede Unge Pigers program - også lektierne om søndag. Vejlederen kan få til opgave at give lektierne. Præsidentskabets medlemmer kan hjælpe til med undervisningen.

Unge Piger - Håndbog, s. 7.

Ingen andre møder i søndagsskole-tiden

Søndagsskolen, som indledes med et 10 minutters indledningsprogram, afholdes hver søndag.

Søndagsskolen skal begynde og slutte til tiden. Der må udover Primary ikke planlægges andre møder i løbet af søndagsskoletiden. Dette omfatter biskoprådsmøder, puk-møder, wardsrådsmøder, kvorum- og præsidentskabsmøder, korovelsers samt andre møder.

Klasser for hjemmestudieseminar må ikke afholdes søndag...

Hjemmet er det bedste sted for undervisning i evangeliets sandheder. Men søndagsskolen kan i høj grad hjælpe og støtte forældrene i deres ansvar for at undervise deres egne børn.

Når forældrene ved, at deres børn følger med i undervisningen i søndagsskolen, kan de fokusere på de samme begreber i deres familielektier og familiesamtaler. Følgende vil gøre det muligt...

1. Hver lærer i en ungdomsklasse bør tale med forældrene til medlemmerne i en ungdomsklasse om målene for deres børns studium samt give dem en liste over de lektier, som vil blive givet i løbet af året.

2. Læreren kan bede klassemedlemmer om at drøfte begreber fra lektierne med deres forældre og andre af familiens medlemmer.

Håndbog for Søndagsskolen

Ændring af klasse i søndagsskolen

Undersøgerklasser vil ikke længere være et supplement til søndagsskolens program, da kurset nu er blevet ændret fra et 12 ugers kursus til et et-årigt program. Dette fremgår af en udtalelse fra Kirkens hovedbestyrelse for søndagsskolen.

Ændringen kommer som et svar på det voksende dåbtal og det stærke genaktiviseringsprogram, som er blevet iværksat i hele Kirken, sagde ældste Hugh W. Pinnock, som er præsident for søndagsskolen.

Fred S. Ball, som er medlem af søndagsskolens hovedbestyrelse, og som har ansvar for det nye kursus, fortæller: - Medlemmerne bør ikke tro, at dette bare er endnu et voksenprogram i søndagsskolen, selv om vi har behov for en styrkelse af undervisningen i undersøgerklassen.

- De, som deltager, vil sandsynligvis blive kaldet af et medlem af søndagsskolens præsidentskab. Og enhver, som føler, at de har behov for en mere grundlæggende forståelse for evangeliets principper kan ligeledes deltage.

Ændringen af dette kursus blev bekendtgjort for nogle måneder siden og bliver nu indført i ward og grene overalt i Kirken.

- Man vil bruge Håndbog i evangeliske principper i dette et-årige kursus, følger ældste Pinnock til. Denne håndbog kan benyttes som lærerens hæfte fra år til år.

Bo Pedersen/Church News.

